

2. Vzťahy v cirkvi

a) Klúčové verše z Písma

1K 13,1-8	J 13,35
1K 12,25-27	1J 4,20-21
Ef 4,13-16.25	1J 1,7
Sk 4,32-35	R 12,9-21
Sk 2,42-47	1J 3,16-18
F 2,1-4	1Te 5,12-15

b) Úvod

John Wesley raz povedal: "Biblia nevie nič o samotárskom náboženstve." Kresťanstvo je vzájomným spoločenstvom. Nasledovanie Krista zahŕňa lásku, spravodlivosť a službu. A toto je možné dosiahnuť iba prostredníctvom vzájomných vzťahov. Navštevovanie zboru nemôže nahradiť nič.

Kresťania sa často vzdávajú svojej služby pre Pána, pretože cítia, že sú sami a že sa o nich nikto nestará. Cítia, že zostali zo svojimi problémami sami. Satan sa nás bude snažiť presvedčiť, že nepotrebujeme vnímať druhých ľudí. Bude nám hovoriť: "Máš predsa Boha, načo sú ti iní kresťania?" Pravdou však je, že ako kresťania sme živými kameňmi, ktoré Boh zabudoval do spoločného duchovného domu (1P 2,5; Ef 2,20-22). Praví kresťania potrebujú jeden druhého. Sú jeden na druhom závislí. Slovo "spoločenstvo" je v gréčtine "koinonia", čo znamená "spoločenstvo" alebo "zdieľanie sa so spoločným" (Sk 2,42; 1J 1,7). Toto slovo opisuje, ako majú kresťania žiť. Majú žiť ako spoločenstvo, ktoré sa vzájomne zdieľa s nesebeckou, obetavou "agapé" láskou, ktorú im daroval Boh (R 5,5; J 13,34; 1J 3,23).

c) Spoločenstvo Ducha

Spoločenstvo Ducha vyjadruje postoj srdca a mysle. Je vyjadrením záväznej dohody, spojenia medzi kresťanskými veriacimi v Ježišovi Kristovi. Toto spojenie je oveľa hlbšie než prirodzené rodinné alebo priateľské puto. Pre kresťanov je to jedna z najúžasnejších výziev života. Ako kresťania nežijeme iba sami pre seba. Narodili sme sa vierou do nádhernej celosvetovej rodiny veriacich, ktorých nespája rasa, farba alebo čokoľvek iné, ale Ježišova krv (Ga 3,26-28). Jednotní sme iba vďaka tomu, čo pre nás Boh urobil v Kristovi. Jednota bola Božím zámerom ešte pred založením sveta (Ef 1,4-5). Sme tým, čím sme iba vďaka Božej práci v nás, ktorú vykonal prostredníctvom Ducha Svätého (Fp 2,1-2; 2K 13,13).

d) Sedem aspektov spoločenstva, ktoré máme v Duchu Svätom

1. Láska Ducha (R 15,30)

Podstatou vzťahov medzi veriacimi je Božia láska. Nie telesná láska, ktorá vzniká zo vzájomnej náklonnosti, ale láska, ktorá v nás vznikla priamym pôsobením Ducha Svätého (R 5,5). Ježiš povedal, že táto láska bude pre iných znamením nášho učeníctva (J 13,35).

2. Jednota Ducha

Sme zjednotení prostredníctvom viery v Krista (Ga 3,26-28) a spoločného zdieľania sa v Duchu Svätom (1K 12,13). Táto jednota sa prejavuje cez spoločný prístup k Otcovi v nebesiach prostredníctvom Ducha Svätého, ktorý prebýva v nás (Ef 2,17-18). Táto jednota je vzácna, a preto je potrebné chrániť si ju a zotrvať v nej (Ef 4,3).

3. Chrám Ducha

Krešťania spolu tvoria svätý chrám, v ktorom Boh prebýva svojím Duchom (Ef 2,21-22). Tento chrám alebo Boží dom je tiež miestom služby, obetovania a chvály (1P 2,5). Boh považuje túto stavbu za veľmi významnú, a my musíme dávať veľký pozor, ako staviame na základe, ktorý je už položený (1K 3,10-17). Nie je dobré ľahkovážne sa zahrávať s Božím chrámom, pretože raz budeme skladať účty z toho, čo sme urobili s týmto vzácnym miestom, kde prebýva Božia prítomnosť.

4. Sláva Ducha

Tam, kde prebýva Boh, je viditeľná jeho sláva (1P 4,14). Pôsobenie Ducha Svätého v nás nám umožnilo uzrieť v Ježišovi Božiu slávu. Tá nás pretvorila do jeho podoby, takže teraz je Božia sláva viditeľná aj v našich životoch (2K 3,18).

5. Dary Ducha

Dary Ducha Svätého sa môžu prejavovať cez jednotlivých veriacich, ale v skutočnosti nie sú určené iba jednotlivcom, ale celému telu (1K 12,7). Dary Ducha Svätého nemajú zmysel, ak nie sú súčasťou spoločenstva Ducha Svätého. Ich fungovanie by malo byť znamením jednoty tela.

6. Nádej Ducha

Tam, kde je viera, je aj nádej. Krešťanská nádej je úplne reálna, pretože je založená na práci a slove Ježiša Krista a je zrodená z viery. Túto vieru v nás vypôsobuje Duch Svätý (Ga 5,5-6). Viera, nádej a láska, ktoré v nás splodil Duch Svätý, nie sú viac iba individuálnou skúsenosťou, ale sú vyjadrené aj v zjednotení našich životov v spoločenstve Ducha.

7. Uctievanie Ducha

Spoločenstvo v Duchu je spoločenstvom uctievania pred Božím trónom, ktorým sa pripájame k Ježišovi sediacemu na tróne. Práve tam je naše spoločenstvo vyjadrené najhlbšie. Právne uctievanie je zakorenené v práci Ducha Svätého (Fp 3,3; J 4,23-24).

e) Jednota v Duchu

V Božom srdci musí byť hlboká bolesť, keď vidí, ako ďaleko sme od ideálu, ktorý nám dal vo svojom Synovi. V ňom položil základ nášho spoločenstva a prostredníctvom poslušnosti a lásky v Duchu Svätom nám dal moc, aby sme ho na tom základe budovali. Samozrejme, že z praktického hľadiska nie je možné, aby sme mali spoločenstvo s každým kresťanom na svete. A predsa sme spojení s každým skutočne veriacim, pretože sme spojení prostredníctvom Krista. Pre každého z nás je však nevyhnutné, aby sme našli to svoje spoločenstvo, nie so zámerom vyniknúť, ale prakticky sa snažiť vyjadriť a naplniť vzájomné spoločenstvo s inými kresťanmi.

f) Tri dôsledky spoločenstva

1. Prinášanie ovocia

Žalmista Dávid v Žalme 133 hovorí, že jednota je ako rosa Hermona, ktorá zostupuje na vrch Sion. Rosa Hermona je zdrojom vody a života pre zem. Prináša ľuďom občerstvenie a výživu, čo im umožňuje prinášať

ovocie. Naše vzájomné spoločenstvo plní tú istú úlohu. Prináša nám občerstvenie a výživu, aby sme každý deň mohli kráčať s Bohom a prinášať ovocie.

2. Tvorivosť

V našom kresťanskom živote je mnoho oblastí, v ktorých nemôžeme bez spoločenstva s ostatnými veriacimi správne fungovať. V konečnom dôsledku kresťanské spoločenstvo nie je individuálnou záležitosťou, ale spoločenskou. Väčšina výziev, pred ktoré sme postavení, povstáva z faktu, že žijeme vo vzájomnom vzťahu s ostatnými ľuďmi. Duch Svätý prichádza, a ak mu dovolíme, prináša jednotu a potrebné dary, aby udržiaval Kristovo telo pohromade. V tele by nemala byť žiadna chudoba ducha alebo nedostatok duchovných darov. Každý by mal byť obohatený a zbudovaný tým, že si v láske navzájom slúžime svojimi darmi (1P 4,10-11). Otcova vôľa je, aby sme mali veľkorysého ducha, ktorý spoznáva, čo Boh vložil do života jednotlivých ľudí a cez vzájomné povzbudzovanie sa a pomoc napomáhali rastu (Žd 10,24-25).

3. Náklady

Mať s niekým skutočne blízky vzájomný vzťah čosi stojí, pretože ak chceme prijímať, musíme najprv dávať. A v dávaní je potrebné zložiť masku, ktorú všetci nosíme. Je síce pravdou, že keď sa otvoríme pre spoločenstvo s druhými, stávame sa zraniteľnými a citlivými. Nie sme dokonalí, a preto vzájomné spoločenstvo nebude znamenať iba prijímanie Božích vecí, ale aj prirodzené vzájomné ovplyvňovanie. Z toho dôvodu sa mnohí veľmi ťažko otvárajú druhým. Obávajú sa zranení, nedorozumení alebo odmietnutia. Hoci sa zdá, že keď sa otvoríme druhej osobe, staneme sa zraniteľnými, pravdou je, že vzájomné spoločenstvo dosiahne svoj vrchol iba vtedy, keď sa jeden druhému otvoríme. Ak si osamelý, polož si otázku: "Som pripravený niesť náklady skutočného priateľstva a som pripravený otvoriť sa druhým?"

Mali by sme sa pokoriť a dovoliť Duchu Svätému, aby skúmal myšlienky a postoje nášho srdca. Ak sú medzi pravými veriacimi neustále nezhody a nejednota, naše evanjelium nemôže byť vierohodné. Bolesť, ktorú prináša toto rozdelenie, je často faktorom, ktorý ochromuje náš život a službu. Okráda nás o dôveru v samých seba aj medzi sebou a svetu dáva zámienku, aby odmietal naše poslanstvo.

"Čo je láska, poznali sme z toho, že on položil za nás svoj život. Aj my sme povinní dávať život za bratov. Ak má niekto pozemský majetok a vidí brata v núdzi, ale srdce si pred ním zatvorí, ako v ňom môže ostávať Božia láska? Deti moje, nemilujme len slovom a jazykom, ale skutkom a pravdou" (1J 3,16-18).

g) Aké by mali byť vzájomné postoje členov Kristovho tela?

Mali by sme:

- milovať jeden druhého (J 13,34-35; J 15,12 a 17; 1Te 3,12; 1Te 4,9; 1P 1,22; 1J 3,18; 1J 4,7 a 11-12),
- povzbudzovať jeden druhého (1Te 4,18; Žd 3,13; Žd 10,25),
- podnecovať sa k láske a dobrým skutkom (Žd 10,24),
- budovať jeden druhého (1Te 5,11),
- vzdelávať jeden druhého (R 14,19),
- napomínať jeden druhého (Ko 3,16; R 15,14),
- slúžiť jeden druhému (Ga 5,13; 1P 4,10),
- znášať jeden druhého (Ef 4,2; Ko 3,13),
- odpúšťať jeden druhému (Ef 4,32; Ko 3,13),

- byť dobrotiví jeden k druhému (Ef 4,32),
- byť lútosliví jeden k druhému (Ef 4,32; 1P 3,8),
- byť oddaní jeden druhému (R 12,10),
- ctiť jeden druhého (R 12,10),
- žiť vo vzájomnej harmónii (R 12,16; 1P 3,8),
- súcitiť jeden s druhým (1P 3,8),
- byť krotkí jeden k druhému (Ef 4,2; 1P 3,8),
- byť trpezliví jeden k druhému (Ef 4,2),
- prijímať jeden druhého (R 15,7),
- podriaďovať sa jeden druhému (Ef 5,21),
- obliecť sa do pokory (Ef 4,2; 1P 5,5),
- učiť jeden druhého (Ko 3,16),
- žiť v pokoji jeden s druhým (Mk 9,50; R 12,18),
- vyznávať si navzájom hriechy (Jk 5,16),
- modliť sa jeden za druhého (Jk 5,16),
- byť pohostinní jeden k druhému (1P 4,9),
- pozdravovať sa navzájom (R 16,16; 1P 5,14),
- mať spoločenstvo jeden s druhým (1J 1,7),
- mať jednu myseľ (1K 1,10),
- vzájomne si pomáhať niest bremená (Ga 6,2).

h) Čo by si členovia Kristovho tela nemali robiť

Nemali by:

- hrýzť a pohlcovať jeden druhého (Ga 5,15),
- provokovať a závidieť jeden druhému (Ga 5,26),
- nenávidieť jeden druhého (Tt 3,3),
- súdiť jeden druhého (R 14,13),
- klamať jeden druhému (Ko 3,9),
- ohovárať alebo hovoriť o niekom zle (Jk 4,11),
- reptáť jeden voči druhému (Jk 5,9),
- súdiť sa jeden s druhým (1K 6,1-8).

i) Otázky a námety k diskusi

1. Jedna z najväčších bolestí v spoločenstve s ostatnými veriacimi plynie z toho, že sa musíme prizerať na druhých ľudí, ktorých v Kristovi hlboko milujeme, ako zaujímajú postoje, ktoré sú neproduktívne a môžu nimi ublížiť sebe alebo iným.
2. Ako ovplyvňuje strach vzájomné vzťahy? (1J 4, 18) Osvedčuje sa namahavá a intenzívna práca spoločenstva s inými ľuďmi? (Žd 13,6)
3. Sú domáce skupinky biblicky prijateľnou súčasťou nášho cirkevného života? (Sk 2,42-47; Sk 4,32-35; Sk 12,12; Sk 16,40; Ko 4,15; Fm 2)
4. Potrebuješ k svojmu duchovnému rastu ostatných kresťanov? Diskusia.
5. Rozmýšľal si už o povzbudzovaní iných v miestnom zbore alebo všeobecne v Kristovom tele, napríklad posielaním pohľadníc alebo listov s povzbudzujúcimi slovami z Písma? Ak nie, prečo by si s tým nezačal?
6. Robíš niečo, čo provokuje ľudí v zbore? Ak áno, môžeš to nejako zmeniť?
7. Mal Ježiš blízkych priateľov? (Mk 5,37; L 9,1; L 10,1; J 20,2; Sk 1,15) Aký bol jeho postoj ku kresťanskej jednote? (J 17,20-23)
8. Nakresli si mapu vzťahov a rozmýšľaj o nej. Nakresli na papier bod, ktorý bude predstavovať teba a okolo neho nakresli body s iniciálkami ľudí, ktorých poznáš (maximálne 20). Svojich blízkych priateľov umiestni blízko seba a tých, ktorí ti nie sú blízki, umiestni ďalej. Potom sa pýtaj sám seba, prečo sú všetci tí ľudia umiestnení tam, kde sú. Je to správne, alebo by si to vyžadovalo nejaké zmeny? Popros Pána o odpustenie za zlé postoje k niektorým z nich a odpusti tým, ktorí sa k tebe zachovali nesprávne.
9. Urob si zoznam praktických spôsobov, ktorými môžeš vyjadriť oddanosť a ochotu slúžiť druhým (Fp 2,4). Pros Pána, nech ťa naplní svojou láskou, aby si horlivo slúžil ostatným s vedomím, že tým slúžiš Pánu Ježišovi (Mt 25,31-46).
10. Pozri sa na kapitolu "Aké by mali byť vzájomné postoje v Kristovom tele?" a uvažuj čo by sa v tejto oblasti mohlo zlepšiť.
11. Prečo je tak veľa kresťanov osamelých? Je to správne? Čo s tým môžeš urobiť v tvojom zbore?
12. Ak sa má nový kresťan skutočne uchýtiť v zbore, je potrebné, aby rozvinul bližšie vzťahy aspoň so siedmimi ľuďmi v zbore. Ak to platí, aká by mala byť tvoja reakcia?

j) Zhrnutie a aplikácia

1. Sami nemôžeme duchovnú zrelosť dosiahnuť, pretože k svojmu rastu potrebujeme aj pomoc ostatných kresťanov (Ef 4,11-16).
2. Pozitívne postoje v Kristovom tele prinášajú život, pokoj a harmóniu, negatívne postoje prinášajú smrť, prevrat a disharmóniu. Pán túži po tom, aby bol každý úd Kristovho tela pozitívnym vyjadrením jeho vlastného života, prirodzenosti a charakteru.
3. Aby spoločenstvo veriacich mohlo existovať a bolo trvalé, potrebujeme sa navzájom milovať a odpúšťať si.
4. Ak nepodáme ďalej to, čo sme od Pána prijali, začneme duchovne upadať.

5. Ľudské telo s miliónmi buniek a častí, ktoré pracujú vo vzájomnej harmónii a jednote, zobrazuje harmóniu, jednotu a život, ktorý by mal plynúť v cirkvi, v Kristovom tele. V tele každá bunka a každá časť pracuje pre druhú. V Kristovom tele potrebujeme robiť to isté. Potrebujeme sa starať jedni o druhých, naučiť sa vážiť si a milovať jedni druhých.
6. V Kristovom tele musíme byť oddaní Bohu aj jedni druhým. To znamená, že musíme byť ochotní platiť cenu za túto oddanosť, pretože pravé spoločenstvo medzi veriacimi znamená obeť (Žd 13,16).
7. Preukazovanie lásky, dobroty a praktickej pomoci druhým je ako preukazovanie týchto vecí samotnému Pánu Ježišovi (Mt 25,31-46).
8. Naša jednota a Kristove postoje jedných k druhým sú oprávnené, pretože sme prostredníctvom Ducha Svätého všetci okúsili Boží život.